

Molen(biotopen)

Ruim 150 historische en in werking zijnde windmolens dragen in hoge mate bij aan het landschapsbeeld van Noord-Holland. De molens vormen het restant van de honderden windmolens die het landschap eens domineerden. Het zijn merendeels watermolens ten bate van de waterbeheersing in de polders (poldermolens), voor een kleiner deel industriemolens.

De molens staan verspreid door de hele provincie. De plek van de molen en het molentype dat men aantreft zegt iets over de geschiedenis van het landschap. Binnen dat landschap is de molenlocatie zo gekozen dat de molen optimaal kon functioneren. Op een aantal plaatsen is een historisch functionele groep bewaard gebleven, zoals in de polders Zijpe en Schermer. Ze getuigen daar van het ontstaan en waterstaatkundig beheer van deze polders. Langs de Zaan bij Zaandijk staat een groep van industriemolens die getuigt van het fabricageproces uit de periode van vóór het stoomtijdperk.

De landschappelijke en cultuurhistorische betekenis van de molens is groot. Vele zijn als Rijksmonument aangewezen. De algemene ambitie is om bij te dragen aan het zichtbaar houden van draaiende molens in het landschap.

De molenbiotoop, de vrije ruimte rond de molen, is van fundamenteel

belang voor de werking en het behoud van de molen. Deze dient zowel om de zichtbaarheid van de molen en de karakteristiek van de omgeving in stand te houden als om de windvang voor het daadwerkelijk functioneren te borgen. Binnen deze molenbiotoop mag bebouwing en begroeiing de windvang niet belemmeren.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen moet rekening gehouden worden met de molenbiotoop, de vrije ruimte rond molens. De 1:100 regel is hierbij uitgangspunt:

- binnen 100 meter rond de molen mag geen bebouwing hoger dan de onderste punt van de verticaal staand wiek worden opgericht. Beplanting mag niet hoger worden dan de onderste punt van de verticaal staande wiek;
- binnen 100 tot 400 meter rond de molen mag geen bebouwing hoger dan 1/100 van de afstand tussen bouwwerk en molen, gerekend van de onderste punt van de verticaal staande wiek worden opgericht. Beplanting mag niet hoger worden dan 1/100 van de afstand tussen beplanting en molen, gerekend van de onderste punt van de verticaal staande wiek.

